

dosarul nr. 3ra-929/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (L. Lavric)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

11 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ion Druță
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Moisei Natalia,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de Moisei Natalia împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului,

împotriva deciziei din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Moisei Natalia și a fost menținută hotărârea din 11 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani

c o n s t a t ă

La 27 iulie 2018 Moisei Natalia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General pentru Situații de Urgență al Ministerului Afacerilor Interne cu privire la obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului.

În motivarea acțiunii a indicat că activează în cadrul organelor afacerilor interne din 28 februarie 2003, iar în cadrul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență a MAI din 17 decembrie 2010 până în prezent.

La 04 noiembrie 2012 s-a născut al treilea copil- Moisei Antonela și prin ordinul nr. 37 ef din 12 aprilie 2013 a Serviciului Protecție Civilă și Situații excepționale a MAI i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu 20 aprilie 2013 și până la 04 noiembrie 2015.

În baza ordinului nr. 100 ef din 24 iunie 2015 a întrerupt concediul pentru îngrijirea copilului, revenind la serviciu începând cu 03 august 2015.

Invocând prevederile art. 6, 18 alin. (1) din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitatea temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22 iulie 2004, a menționat că la 04 iulie 2018 a depus cerere prealabilă către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, iar prin răspunsul din 06 iulie 2018 a fost informată că cererea sa a fost înaintată cu depășirea termenului de 12 luni prevăzut de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22 iulie 2004.

Făcând referire la prevederile art. 2, 20 alin. (1) din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999, reclamanta a considerat ca fiind ilegal răspunsul Inspectoratului General pentru Situații de Urgență din 06.07.2018.

Totodată, făcând referire la art. 7 alin. (1) din Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2010, reclamanta a indicat că Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, ca angajator, nu efectuează plăți cu titlu de contribuții în bugetul asigurării

sociale de stat, cu toate că art. 29 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08.07.1999 prevede că nedepunerea contribuției de asigurări sociale de către angajator nu afectează plata drepturilor cuvenite asiguraților.

Reieșind din faptul că este angajată în cadrul unei subdiviziuni a MAI, care este autoritate executivă, consideră că este asigurată în bugetul asigurării sociale de stat în baza legii, fapt prevăzut de art. 4 din Legea nr. 489 din 08.07.1999. A menționat că din practica creată pe astfel de cazuri, indemnizația lunară pentru creșterea copilului de la data nașterii și până la împlinirea vârstei de 3 ani, sunt admise din contul angajatorului.

Cu referire la argumentele pârâtului, precum că acțiunea a fost înaintată cu depășirea termenului de 12 luni prevăzut de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22.07.2004, reclamanta a menționat că art. 27 alin. (1) din Legea nr. 289 din 22.07.2004 prevede că indemnizația neplătită la timp din vina organului care o stabilește sau o plătește, se achită fără nici o limită de termen. Or, în baza cererii sale și a certificatului de naștere a copilului minor, a fost emis ordinul nr. 37 ef din 12.04.2013, prin care i-a fost acordat concediu pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani.

Astfel, a considerat reclamanta că a depus cerere în termen de 12 luni din momentul nașterii copilului, în temeiul căruia a fost emis ordinul de acordare a concediului pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, indemnizația nefiind achitată.

În opinia reclamantei acțiunea a fost depusă în termen, iar în caz contrar a solicitat repunerea în termen a acțiunii, precum și recunoașterea ca fiind ilegal a răspunsului Inspectoratului General pentru Situații de Urgență nr. 19/7-M-96/18 din 06.07.2018, obligarea achitării indemnizației pentru îngrijirea copilului minor pentru perioada 12.04.2013-24.07.2015, în mărime de 30 % din venitul mediu lunar realizat.

Prin hotărârea din 11 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 01 noiembrie 2018 Moisei Natalia a depus apel împotriva hotărârii din 11 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 14 mai 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Moisei Natalia și a fost menținută hotărârea din 11 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel instanța de apel a menționat că indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani poate fi solicitată în termen de 12 luni de la îndeplinirii condițiilor de stabilire a acesteia.

Instanța de apel a reținut că deși copilul s-a născut la data de 04.11.2012, apelanta a solicitat angajatorului achitarea indemnizației prin cererea din 04.07.2018, adică după împlinirea vârstei de 3 ani a copilului. Respectiv, instanța a conchis că la împlinirea copilului a vârstei de 3 ani s-a prescris atât dreptul apelantei de a solicita indemnizația socială, cât și dreptul la stabilirea retroactivă a indemnizației în cauză. Or, indemnizația nu poate fi stabilită retroactiv după împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

Cu referire la pretenția reclamantei privind repunerea în termen, instanța de apel a menționat că norma art. 27 din Legea privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289 din 22.07.2004 exclude

posibilitatea repunerii în termen a solicitării indemnizației după împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

Prin recursul depus la 13 iunie 2019 Moisei Natalia a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural.

În conformitate cu prevederile art. art. 244 alin. (1) și 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, hotărârile curții de apel ca instanță de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Iar, potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Examinând temeiurile recursului declarat de Moisei Natalia, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 246 alin. (1) Cod administrativ al Republicii Moldova, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere.

Conform alin. (2) din același articol, recursul se declară inadmisibil în special când decizia instanței de apel nu poate fi contestată cu recurs; recursul este depus în mod repetat; recursul este depus de o persoană neîmpuțernicită; recursul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art. 245 alin. (1); motivarea recursului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 245 alin. (2); cererea de recurs nu corespunde cerințelor stabilite la art. 244 alin. (2), art. 233 alin. (1) și (2) și art. 234 alin. (2) și recurentul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de Curtea Supremă de Justiție.

Curtea Supremă de Justiție reține că legiuitorul prin expresia „în special” din conținutul normei art. 246 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova, a indicat că temeiurile de inadmisibilitate stipulate nu poartă un caracter exhaustiv, respectiv în alte cazuri prevăzute de lege, pot fi reglementate și alte temeiuri care necesită a fi verificate la etapa examinării admisibilității cererii de recurs. În această ordine de idei, în conformitate cu prevederile art. 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Astfel, cu trimitere la cele enunțate supra, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul depus de Moisei Natalia nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 246 alin. (2) coroborat cu art. 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova.

Or, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenței cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă asupra existenței greșelilor procedurale și aplicării incorecte a dreptului material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, instanța de recurs reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității cererii de recurs constă în verificarea faptului, dacă recursul se încadrează în cele prevăzute la art. 246 alin. (2) și 194 alin. (2) Cod administrativ al Republicii Moldova.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Din considerentele menționate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara recursul depus de Moisei Natalia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 246 și 194 alin. (2) ale Codului administrativ al Republicii Moldova, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul depus de Moisei Natalia se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ion Druță

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru